فراخوان جمعی به مناسبت روز کارگر

سال نو کارگری و اول ماه مه
بر کارگران جهان خجسته باد !

یک سال کارگری را پشت سر گذاشتیم، سالی که بارزترین شاهد نبرد طبقاتی کار و سرمایه بود. با گذشت چند قرن از حیات سراسر تبعیض سرمایه‌داری جهان معاصر سایه جنگ، نابرابری، فقر، گرسنگی، گرم شدن سیاره زمین و مهاجرت میلیونی انسانها و… بر فراز سر مردم در گشت و گذار است.

در ایران وضعیت کارگران در نتیجه‌ی بختک جمهوری اسلامی به‌شدت آسیب دیده است. سرکوب سیستماتیک کارگران پیشرو و سازمان‌های مدافع جنبش کارگری از بدو انقلاب به یکی از سیاستهای ثابت رژیم اسلامی تبدیل شده است. این در حالی است که کارگران ایران از تشکل مستقل و سراسری خود محروم اند و فعالان کارگری یا در زندانند و یا با قید وثیقه آزاد و منتظر بازداشت دوباره اند. سرمایه داری استثمارگر ایران از هیچ برنامه و ترفند و حیله ای برای کشیدن شیرۀ جان کارگران فروگزار نکرد: مزدهای کارگران را ماه ها و سالها به تعویق انداخت یا پرداخت نکرد، بسیاری از حقوق و مزایای کارگری از جمله سهم حق بیمۀ کارگران را حذف نمود و یا نپرداخت. واحدهای کار را به عناوین واهی تعطیل و هزاران کارگر را بی کار نمود، کارگران اعتصابی و نمایندگان مبارز آنها را اخراج نمود، هر حرکت اعتراضی را با حمایت دولت و نیروهای نظامی و قضائیش (که خود بزرگترین سرمایه دار است و نماینده و مدافع منافع سرمایه داران است) سرکوب نمود، کارگران را به زندان انداخت، شکنجه کرد، کشت و یا به خودکشی واداشت و یا ترور کرد . وضعیت کارگران افغانستانی مقیم ایران بعلت تبعیضات و تحقیرات و محرومیت های مضاعف بمراتب وخیمتر است.

در مقابل این همه زور و ظلم و ستم و بی عدالتی و بی حقوقی، کارگران و سایر اقشار زحمتکشان جامعه ساکت ننشستند، در سراسر کشور و در تمامی شهرهای بزرگ و کوچک در تمام سال و هر روزه،

شاهد، اعتراضات، اعتصابات و انواع ابتکارات در تداوم مبارزاتشان بودیم. اعتصابات طولانی گروه ملی فولاد اهواز، نیشکر هفت تپه، هپکو و آذرآب اراک، کارگران شرکت واحد، پتروشیمی ها، کارگران تمام شهرداری ها، مخابرات و … مبارزات زنان، معلمان، بازنشستگان، پرستاران ودانشجویان و بویژه زندانیان سیاسی مبارز و تسلیم ناپذیر و همچنین کشاورزان ،مال باخته گان ،کولبران، زلزله زدگان و … که اوج خود را در خیزش سراسری محرومان و ستمدیدگان جامعه در پیوند دادن جنبش نان و کار و آزادی در 8 دیماه 96 نشان داد، نشانه های درخشانی از این مبارزات پیگیر و حق طلبانه در همسویی، همزمانی و همبستگی با یکدیگر بود. سازماندهی کارا، برنامه ریزی های حساب شده و هوشمند، شعارهای محقانه و کوبنده، اتکاء به نیروی خود در شعارهایی نظیر: "اگر نمیتوانند کارخانه را اداره کنند ما کارگران خودمان میتوانیم مدیریت را بدست بگیریم" (کارگران نیشکر هفت تپه) شرکت خانواده ها در راهپیمائی ها و بعضاً حمایت سایر اقشار مردمی از این مبارزات، ویژگی های این دوره را نشان می دهد. نقش برجسته زنان آگاه و مبارز در این مبارزات بسیار چشمگیر است. بویژه حضور آنان در ر وز 8 مارس با شعار **"اشتغال و دستمزد برابر حق همه زنان" و در اعتراض به نابرابری و تبعیض جنسیتی در عرصه** اشتغا ل و معیشت در مقابل وزارت کار نشان از رشد آگاهی این جنبش است که می کوشد با تکیه بر اساسی ترین مطالبات زنان، در جهت پیوند با جنبش کارگری و کمک به متشکل ساختن زنان کارگر به پیش رود. اتحاد کا رگران، عزم راسخ در مقاومت و پایداری تا به آخر، نهراسیدن از هرگونه تهدید و خطر و زندان و حتّا مرگ، با اعلام این که : "حمله و دستگیری دیگر اثر ندارد. تا حق مان را نگیریم اعتصاب ادامه دارد" عوامل مؤثری در کسب برخی موفقیت های نسبی و موقتی کارگران و نشانگر پیشروی و تعرضی شدن اعتراضات کارگری در سال گذشته بود، هرچند هنوز بسیاری از مطالبات به حق کارگران بی پاسخ مانده و به علت عدم توازن قوا به کسب آنها نائل نشدند.

اما نبرد طبقاتی را تا محو کامل طبقات، پایانی نیست، یک سال به پایان رسید، اما سالی نویدبخش و پرتلاطم در پیش روست و همان مطالبات باقی مانده، بستر تداوم مبارزاتی تعیین کننده است. سال پیش رو بشارت دهند تداوم، گسترش و تعمیق این مبارزات از طریق وحدت عمیق تر، سازماندهی و متشکل شدن گسترده تر تا حد سراسری شدن و یکی شدن این جویبارهای پراکنده و برآمدن سیلی خروشان در برهم زدن توازن قوا به سود کارگران است. کارگران آگاه و مبارز فولاد

اهواز به درستی گفتند و بشارت دادند که: " امروز تنها راه مقابله با مظالمی که بر ما میرود فقط و فقط اتحاد بین کارگران همه صنایع در همه جای کشور است. قدرت و توان ما برای ایستادگی در برابر زورگویان و سرمایه داران زرپرست با یکپارچگی و بهم پیوستگی مان بیشتر و بیشتر خواهد شد. به امید روزی که همه ما کارگران این سرزمین همصدا و همنوا پای مطالبات خود و ایفای نقش در تعیین سرنوشت خود محکم و استوار بایستیم.".

با این رهنمود نوید بخش و در این روز خجسته اول ماه مه، روز اتحاد و مبارزه طبقه کارگر جهانی، به پیشواز سال نو کارگری می رویم، و با امید به آینده ای روشن پرچم پیروزی های بزرگتر طبقه کارگر را به اهتزاز در می آوریم.

خجسته باد روز اول ماه مه!

پیروز باد مبارزات گسترده طبقه کارگر ایران و جهان!

برقرارباد تشکل سراسری و مستقل کارگران در ایران!

سرنگون باد نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی ایران!

"شبکه کنش مشترک"

11 اردیبهشت 1397 – اول ماه مه 2018

امضاها به ترتیب الف با:

انجمن دفاع از زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران – پاریس
انجمن سوسیالیستها – سوئد
انجمن فرهنگی – اجتماعی اندیشه – گوتنبرگ – سوئد
جمعیت کردهای مقیم فرانسه
حمایت از جنبش مردم ایران – ماینس – آلمان
شبکه فعالین کارگری در دفاع از مطالبات کارگران ایران (کلگری) – کانادا
شورای هماهنگی علیه کشتار جمهوری اسلامی (فریاد خاوران) – سوئد
شورای همبستگی با جنبش کارگری ـ پاریس – فرانسه
شورای همبستگی با مبارزات مردم ایران – لندن – انگلستان
کانون پناهندگان سیاسي ایراني – برلین ـ آلمان
کانون سیاسی پناهندگان در شهر مونستر – آلمان
کانون کنشگران دموکرات و سوسیالیست – هانوفر – آلمان

کانون همبستگی با کارگران ایران – گوتنبرگ – سوئد
کانون همبستگی با جنبش کارگری در ایران ـ فرانکفورت – آلمان
کانون همبستگی با جنبش کارگری در ایران ـ هانوفر – آلمان
کمیته دفاع از زندانیان سیاسی ایران- برلین – آلمان
کمیته دفاع از مبارزات مردم ایران – سوئیس
کمیته دفاع از مبارزات مردم ایران – شیکاگو – آمریکا
کمیته همبستگی با مبارزات مردم ایران – فرانکفورت – آلمان
کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد
نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران – خارج از کشور
همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران – فرانسه